

37.64
65/8
Patres Venerabiles:

In numero 17° capituli III nostri Schematis agitur de communione fraterna in spiritu paupertatis aedificanda.

Circa hoc, propositionem aliquam practicam rogare audeo.

~~Ante omnia~~ duplex a nobis distinguenda est paupertas in historia: paupertas ex gratia, seu evangelica, et paupertas ex peccato, seu subhumana.

Ambae plurimorum bonorum possessione ~~creantur~~ ^{ad maiorem possessionem tendunt.}

De possessione Perfectio enim hominis in possessione ~~invenitur~~ ^{invenitur}; ~~perfectio~~ ^{perfectio} Dei perfectio sistit in "esse", dum hominis perfectio sistit in "habere": Deus "est", homo "habet".

Ambae tamen omnino inter se differunt, ~~et si maxime solitarie esse debent.~~

Paupertas evangelica procedit a libera determinatione spiritus; est signum perfectionis personae quae, cum ad possessionem bonorum eschatologicorum vere intendatur, vitat periculum adhaesionis ad ~~bona~~ ^{bona} ~~temporalia~~ ^{temporalia} divitias terrenas.

Paupertas evangelica non est specialis virtus; est potius quidam modus vivendi christianus in quo omnes virtutes peculiariter exercentur sub ductu spei theologicae. Est motus dynamicus, est spes viva, quae percurrit historiam omnibus ~~rebus~~ ^{rebus} quidem utendo sed nihil vere possidendo. Est signum libertatis et domini; procedit ex abundantia spiritus et spiritualizat hominem.

Paupertas subhumana, e contra, procedit a servitute situationum et imperfectionum humanarum; est signum defectus fraternitatis et prudentiae; supprimit libertatem personae et depravat cor hominis. Paupertas ista nullo modo potest esse status virtuosus; est malum sociale omnino eradicandum quod materializat hominem.

De paupertate evangelica dictum est: "beati pauperes, quoniam ipsorum est regnum coelorum"; de paupertate autem subhumana dictum est quod in ipsa impossibile evadit exercitium virtutis.

Augenda est in terris paupertas evangelica, delenda autem est paupertas subhumana.

Nunc autem mihi videtur ut omnes, qui de paupertate evangelica vivere conamur, aliquid agamus practice quidem et modo ~~organizzato~~ ^{organizzato} ad paupertatem subhumanam concrete minuendam. Terra continet divitias sufficientes pro omnibus hominibus, sed solum pauperes spiritu scire possunt vias ~~justitiae~~ ^{justitiae} et caritatis ad eas utendas in bonum omnium.

Hodie exercitium paupertatis evangelicae non exigit simpliciter prescindendum a divitiis sed ~~petiam~~ ^{petiam} earum usus in favorem pauperum. Hoc significat quod christiani omnes ad hoc vocati sunt in societate ut eorum paupertas evangelica habeat etiam specialem efficaciam ~~socialem~~ ^{socialem} ad serviendum fratribus egenis. Ergo, prae oculis habens:

a) - existentiam in nostro saeculo immensae paupertatis subhumanae, sicuti in hac aula iam dictum est ab eminentissimo Cardinali Landázuri;

b) - specialem possibilitatem christianorum, qui magna ex parte pertinent ad occidentales populos ~~bonis temporalibus abundanter utentes;~~ ^{bonis temporalibus abundanter utentes;}

c) - ~~necessitatem~~ ^{necessitatem} organizationis; sine dubio, vitandum est periculum "institutionalismis", sed ~~in nostra aetate~~ ^{in nostra aetate} non licet praetermittere valorem organizationis quae multiplicat vires in auxilium hominum; ~~vis unita fortior;~~

d) - motum oecumenicum qui in dies magis inter se vinculat omnes christianos; ~~in iis quae non pertinent ad determinatas doctrinas dogmaticas. Uti ego ipse dixi in II Sessione:~~ ^{in iis quae non pertinent ad determinatas doctrinas dogmaticas. Uti ego ipse dixi in II Sessione:} primus gressus methodologicus in Oecumenismo ~~est aliquod exercitium concretum et communicativum caritatis;~~ ^{est aliquod exercitium concretum et communicativum caritatis;}

proponere audeo, ~~at praeses institutionis "Caritas Internationalis",~~ ^{at praeses institutionis "Caritas Internationalis",} quod Concilium studeat possibilitatem organizationis alicuius organismi internationalis qui coordinet et foveat ~~possibilitates assistentiales~~ ^{possibilitates assistentiales} omnium christianorum ~~pro egenis.~~ ^{pro egenis.} *erga egenos.*

Ista propositio tria implicat specialia: ^{inter quos}

1) - quod ~~nonnulli~~ ^{nonnulli} organismus ~~interconfessionalis~~ ^{interconfessionalis} repraesentans revera omnes christianos, qui Christum pauperem imitari conantur;

2) - quod agatur quotannis collecta universalis, de qua pluries locutus est praeclarus dominus Cullmann hic inter fratres observatores praesens. Ista collecta posset esse revera veluti quoddam "Sacramentale" ~~simil~~

acerca del sentido de este colecte, ^{o saber} que tal expresión de caridad ha existido ya en la Impl. primitiva y, sobre todo, particularmente, que tal colecte debiera llegar a ser un "sacramento". El Sr. Cullmann habla de una colecta recíproca entre cristianos que ha llegado a tener especial significancia resonancia ecuménica. Sobre este ^{particular} aspecto ^{no habría yo, opinar más prácticas por} una propuesta no se ha

PATRIMONIO UC

testimonium simul et solidietatis populorum,
~~testimonium~~ prae se ferens ~~et amoris proximi~~, et paupertatis evangelicae
et desiderii verae unionis in Christo;

3) - quod auxilium non tendat simpliciter ad eleemosinam faciendam sed ad con-
cretam et stabilem promotionem classium egenarum et ad progressum popu-
lorum in egestate degentium.

Pater venerabilis,
Eritne hoc possibile? Utique, Patres... et forsan dum omnes christiani *solidarie*
una simul pauperes auxiliabimur, ~~postquam~~ *melius* unicum Christum *pauperes amant,* inveniemus, qui in
pauperibus absconditur et qui *proprie* ~~per~~ *pauperibus* ~~postquam~~ *facilius* ~~facilius~~ *construet* tam
desideratam ~~unitatem~~ *unitatem*.

Dixi.

Randolphus Cardinalis Silva Henríquez
Archiepiscopus Sancti Jacobi in Chilia.

PATRIMONIO UC

Hoc clare notandum est.

Auxilium ~~solidietatis~~ *solidietatis* ~~criticabilem~~ de quo ~~agimus~~ *agimus* tendere debet, in
quantum fieri potest, ad destructionem causarum iniustitiae
socialis ita ut emanent pauperes ~~et~~ *ex* eorum situatione
subhumane.

Uccesse esset, ergo, ut organismus constet ex membris
hinc ex cultis in cognitione scientiarum modernorum
et artium technicarum, ~~et~~ *et* ~~quidem~~ *quidem* et christianis
diversorum denominationum.

Popa - tutti assistere
 Ep. - tutti potere
 Sec. - tutti lavorare
 Ric. - tutti piacere

†

La idea es clara en el conjunto de la intervención: sería de desear que los *Stions* iniciaran algo en común para vincular su afán de unión con algún tipo concreto de su realización colectiva.

El año pasado, hablando sobre el *Ecumenismo* en mi intervención ^{concretas} dije precisamente que el primer paso ~~para~~ metodológico para iniciar en concreto el movimiento de *mutualización* era el ejercicio práctico y comunitario de la caridad. Mi intervención de ahora vendría a utilizar una posible concreción, a nivel universal, de este ejercicio en 60 minutos.

Grec. - oppressi
 Helig. - oppresso
 Ric. - promessi

PATRIMONIO

que *Stions* las *separaciones* de *St* honran a los pobres, no por ser *Stions*, sino por ser *necesitados*.

He citado al Sr. O. Culberson porque habla sobre de su preocupación concreta sobre una *obeta* interconfesional y anhela de leer en la prensa una información sobre una entrevista de A. Sorsone con el Sr. Culberson en que debe una calificación que me ofreció mucho

La existencia de una institución *ecumenical* con estructura interconfesional me parece posible y robustearía la posibilidad de eficacia en el auxilio de los *necesitados* porque sumaría la *generosidad* de todos los *Stions* en condiciones de ayudar y podría dirigir tales *auxilios* a los grupos más *necesitados* de los hombres, más allá aún de los *límites* del *Stionismo*, haciendo ver a los *fundadores*

13.7.64
65/8
Venerabiles Patres:

In numero decimi septimo Schematis "De Ecclesia in mundo huius temporis" agitur de communione fraterna in spiritu paupertatis aedificanda.

Circa hoc propositionem aliquam practicam rogare audeo nomine institutionis "Caritas internationalis".

Vellem proponere aliquod exercitium paupertatis christianae, quae communis est omnibus fratribus cuiuscumque denominationis, ita ut divitiarum usus solidarior evadat et sit veluti participatio ad paupertatem Christi in levamen paupertatis hominum: "Quod superest, date pauperibus".

Ad hoc bene percipiendum duplex distinguenda est paupertas in historia:

paupertas ex gratia, seu evangelica,

et paupertas ex peccato, seu subhumana.

Ambae a divitiis praescindunt sed ad possessionem tendunt.

In possessione enim invenitur perfectio hominis. Tantummodo Dei perfectio sistit in "esse", dum hominis perfectio sistit in "habere":

Deus "est"; Homo "habet".

Ambae tamen omnino inter se differunt, etsi maxime solidariae esse debeant.

- Paupertas evangelica procedit a libera determinatione spiritus; est signum perfectionis personae quae, cum ad possessionem bonorum eschatologicorum vere intendat, vitat periculum adhaesionis ad divitias terrenas. Paupertas evangelica non est specialis virtus; est potius quidam modus vivendi christianus, in quo omnes virtutes peculiariter exercentur sub ducto spei theologiae. Est motus dynamicus qui percurrit historiam omnibus rebus quidem utendo, sed nihil terrenum vere possidendo. Est signum libertatis et domini; procedit ex abundantia spiritus et spiritualizat hominem.

- Paupertas subhumana, e contra, procedit a servitute situationum et imperfectionum humanarum; est signum defectus fraternitatis et prudentiae; supprimit plenam libertatem personae et vilescere facit cor hominis. Paupertas ista nullo modo potest esse status virtuosus; est malum sociale omnino eradicandum quia materializat hominem.

De paupertate evangelica dictum est: "Beati pauperes, quoniam ipsorum est regnum coelorum"; de paupertate autem subhumana dictum est quod in ipsa impossibile evadit exercitium virtutis.

Augenda est in terris paupertas evangelica; delenda autem est paupertas subhumana.

Nunc autem, mihi videtur ut omnes, qui de paupertate evangelica vivere conantur, aliquid agamus, practice quidem et modo solidario et organizato, ad pau-

137.64
69/8
Venerabiles Patres:

In numero vigesimo quarto Schematis De Ecclesia in mundo huius temporis, agitur de "solidarietate" familiae populorum promovenda.

Circa hoc propositionem aliquam practicam rogare audeo nomine institutionis "Caritas Internationalis".

Vellem proponere aliquod exercitium istius solidaritatis fundandum specialiter in conceptu paupertatis communis omnibus christianis, cuiuscumque denominationis, ita ut divitiarum usus solidarior evadat et sit veluti participatio ad paupertatem Christi in levamen paupertatis hominum: "Quod superest, date pauperibus". Solidaritas implicare debet communionem fraternam in spiritu paupertatis aedificandam.

Ad hoc bene percipiendum duplex distinguenda est paupertas in historia: paupertas ex gratia, seu evangelica, et paupertas ex peccato, seu subhumana. Ambae a divitiis praescindunt sed ad possessionem tendunt. In possessione enim invenitur perfectio hominis; tantummodo Dei perfectio sistit in "esse", dum hominis perfectio sistit in "habere": Deus "est", homo "habet".

Ambae tamen omnino inter se differunt, etsi maxime solidarie esse deberent.

Paupertas evangelica procedit a libera determinatione spiritus; est signum perfectionis personae quae, cum ad possessionem bonorum eschatologicorum vere intendat, vitat periculum adhaesionis ad divitias terrenas. Paupertas evangelica non est specialis virtus; est potius quidam modus vivendi christianus, in quo omnes virtutes peculiariter exercentur sub ducto spei theologiae. Est motus dynamicus, est spes viva, quae percurrit historiam omnibus rebus quidem utendo, sed nihil terrenum vere possidendo. Est signum libertatis et dominium; procedit ex abundantia spiritus et spiritualizat hominem.

Paupertas subhumana, e contra, procedit a servitute situationum et imperfectionum humanarum; est signum defectus fraternitatis et prudentiae; supprimit libertatem personae et depravat cor hominis. Paupertas ista nullo modo potest esse status virtuosus; est malum sociale omnino eradicandum et quod materializar hominem.

De paupertate evangelica dictum est: "Beati pauperes, quoniam ipsorum est Regnum coalorum"; de paupertate autem subhumana dictum est quod in ipsa impossibile evadit exercitium virtutis.

Augenda est in terris paupertas evangelica; delenda autem est paupertas subhumana.

Nunc autem mihi videtur ut omnes, qui de paupertate evangelica vivere conamur, aliquid agamus practice quidem et modo solidario et organizato, ad pau-